PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORTUL popular

Organ al Uniunii de Cultură Fizică și Sport din R. P. Română

ANUL XVI — Nr. 3628 ★ Marți 7 iunie 1960 ★ 8 pagini 25 bani

În întîmpinarea celui de al III-lea Congres al P. M. R.

Angajamentul secției motoare: calitate

Secretarul comitetului U.T.M., Ion Neagoe, a stat mult pe gînduri pînă să ne recomande să mergem în secția „motoare". Și dacă la început n-am înțeles prea bine de ce, mai tîrziu, după ce aflasem că în uzina „Poiana" Cîmpina majoritatea sportivilor se numără printre cei mai harnici muncitori, ne-am dat seama că într-adevăr, îi fusese greu să aleagă.

Intrăm în marea hală a „motoarelor", una dintre cele mai mari din uzină. Aici lucrează sute de muncitori, printre care și mulți sportivi. Ne este prezentat un tînăr, Vasile Veselu, responsabilul brigăzii nr. 3 de la „paliere". Aflăm că de munca brigăzii pe care o conduce el depinde montajul motoarelor.

Cum vizita noastră se producea în aceste zile cînd în întreaga țară oamenii muncii dezbat cu însuflețire proiectul de Directive ale celui de al III-lea Congres al partidului, discuția se poartă, firesc, în această direcție. Vasile Veselu — care este membru în comitetul U.T.M. al uzinei — ne vorbește în cuvinte calde, însuflețite, despre mărețele perspective pe care le deschide proiectul și nu uită să spună din cînd în cînd „că doar tot ce se prevede și cu siguranță se va realiza, se face pentru noi, cei ce muncim". După ce ne povestește cum în secția din care face și el parte apariția proiectului de Directive a fost întîmpinată cu mult entuziasm — ca de altfel în întreaga uzină — cum muncitorii și-au luat angajamente concrete de a munci mai bine pentru a cinsti astfel prin noi succese în producție Congresul partidului iubit, Vasile Veselu ne vorbește despre angajamentul brigăzii sale. „Brigada noastră în care lucrează opt tovarăși, și-a luat ca angajament să dea motoarele gata cu două-trei zile mai devreme și să execute numai lucrări de calitate".

Trecem de la „paliere" la „montaj". Și aici muncesc mulți sportivi. Stăm de vorbă cu mecanicul F. Ion, de curînd întors de la un concurs regional de tir. F. Ion lucrează în uzină din 1947, adică de cînd avea 17 ani. A fost plecat să-și satisfacă serviciul militar și s-a întors tot aici. „Cît de mult se schimbase uzina noastră în scurtul timp cît am lipsit eu. Am găsit la întoarcere mașini care fac o piesă în cîteva ore. Dar în viitor transformările vor fi și mai evidente. Am desprins acest lucru din proiectul de Directive. Cum vom răspunde noi? Muncind mai bine decît pînă acum. Cantitativ și, îndeosebi, calitativ".

Ultimul popas pe care-l fac motoarele înainte de a pleca la beneficiari, este acela de la subsecția „control tehnic". Handbalistul Traian Nițescu, utemist, a citit proiectul de Directive în grupa sindicală și apoi a discutat cu tovarășii cu care lucrează alături ce pot face ei pentru a contribui la angajamentul general al uzinei. Iată hotărîrea lor: **numai lucru de calitate și reducerea totală a reclamațiilor beneficiarilor.**

ELENA MATEESCU

1,85 m nou record mondial

Bravo Ioli! Din toată inima, bravo!

București, 6 iunie 1960. Data aceasta memorabilă va rămîne înscrisă cu litere de aur în istoria atletismului mondial! Pe stadionul Republicii, sub cerul senin al patriei noastre, s-au reunit atleți din 11 țări, iar în inelul de beton al tribunelor au venit să le urmărească întrecerea mii de iubitori ai acestui frumos sport. Entuziasmul cu care publicul nostru a susținut întrecerea sportivilor, cadrul minunat pe care-l oferă stadionul gazdă campionatelor internaționale, performanțele obținute de participanți — toate acestea au creat o atmosferă sărbătorească. Și acestui buchet minunat, Iolanda Balaș i-a adăugat o floare rară: un nou record al lumii la săritura în înălțime! Acum cînd toate agențiile de presă ale lumii au transmis vestea senzațională a isprăvii acestei fete, numele țării noastre este pe buzele tuturor. În tumultul acesta de admirație unanimă, privirile sînt ațintite asupra sportului nostru care se afirmă tot mai mult, spre patria noastră dragă, a cărei glorie este urcată tot mai sus, pe cele mai înalte culmi. Cînd clipa de liniște — care a precedat săritura record mondial (1,85 m) — s-a spart făcînd loc uralelor nesfîrșite, cînd inima ni s-a umplut de bucurie, iar în ochii multor spectatori am ghicit mărgăritarul ce avea să se rostogolească peste obraz (semn al bucuriei nemărginite), am privit spre locul unde fata aceasta blondă, cunoscută pe toate meridianele lumii, își unea bucuria izbînzii cu cea a noastră, a tuturor entuziaștilor ei susținători. Citeva clipe mai tîrziu i-am strîns mîna transmițîndu-i toată căldura bucuriei. Și în aceste clipe emoționante ne-a împărtășit gîndul care o stăpînea: „Sînt fericită că pot să aduc drept recunoștință Partidului — pentru grija sa părintească — acest record al lumii. Calmul, dîrzenia, elanul — mi-au fost redate în clipa dinaintea săriturii de gîndul acesta drag: trebuie să izbîndesc pentru că vreau să întîmpin Congresul partidului cu un succes pe care-l datoresc celui ce m-a crescut și mi-a dat totul pentru a cuceri culmile măiestriei sportive — Partidul. Sînt fericită că am reușit!"

Trebuie să recordul meu celui de al treilea Congres al Partidului.

Balasescu Ioli

Bucu 6 Iun. 1960

„Întrecerile sportive — punte de legătură între inimile tinerilor din diferite țări"

— Interviu cu poetul chilian PABLO NERUDA, membru al Consiliului Mondial al Păcii —

Așteptînd în holul lui „Athenée Palace" pe Pablo Neruda, marele poet chilian care ne vizitează țara, ne puneam întrebarea firească: oare scriitorul va accepta un interviu pe temă sportivă? Și iată că de la primul schimb de cuvinte, Neruda ne apare ca un inițiat în materie, mai mult chiar, un adevărat pasionat de sport.

— O, da! Am făcut destul sport. Fotbal, bineînțeles, cînd eram școlar și apoi la universitate, unde am jucat în prima echipă. Dar cel mai mult mi-a plăcut boxul, al cărui frecvent spectator sînt și acum. M-au interesat marile figuri din trecutul boxului, în special campionii mondiali la categoria grea. Am avut o mare admirație pentru Gene Tuney, boxerul care citea pe Bernard Shaw și era prieten intim cu autorul lui „Pygmalion"... Actualul campion la „grea", suedezul Johansson, pare că este și el un pasionat de literatură! Neuitat este pentru mine meciul dintre americanul Jack Dempsey și campionul argentinian Luis Firpo, al cărui film l-am văzut de mai multe ori, mai ales pentru a fixa momentul în care sud-americanul îl trimite pe Dempsey în corzi, dar arbitrul întîrzie să numere secundele, deși Dempsey de fapt căzuse. El a fost însă k.o. Cu „bunăvoința" arbitrilor americani a rămas campion al lumii, învingîndu-l pînă la urmă pe Firpo.

— Ce sporturi sînt cele mai populare în țara dv.?

— În Chile, ca în multe țări ale lumii, laurii popularității revin, firește, fotbalului. Dar, există mult interes și pentru baschet, atletism. Trebuie precizat că chilienii sînt amatori de sport adevărat, la noi nu se ține „corrida" (n.n. lupte cu tauri) ca în alte țări de limbă spaniolă. În America de Sud corridele sînt practicate în Peru, Venezuela și Mexic. Să nu uit! Chilienii au un tenis foarte bun și ați auzit desigur de campionul nostru Luiz Ayala, cîștigător al mai multor turnee în Europa. Acum vreo 20 de ani am avut și o campioană la Wimbledon. O chema...

Aci poetul a trebuit să facă apel la cunoștințele sportive ale soției sale, spectatoare atentă a interviului nostru. Și — n-a mai fost pentru noi o surpriză! — răspunsul a venit imediat:

— Ei, cum? Nu-ți amintești... Anita Lizana. O jucătoare minunată!

Am trecut apoi la întrebarea de actualitate, cea mai interesantă poate, dar și tot atît de delicată...

— După cum știți, desigur, este proiectat ca în anul 1962, turneul final al campionatului mondial de fotbal să se dispute în Chile. Credeți că urmările recentei catastrofe seismice vor avea o influență asupra organizării campionatelor?

Pablo Neruda s-a oprit pentru o clipă, îngîndurat.

— Asupra țării mele s-au abătut suferințe mari — spune scriitorul. Știu de pregătirile mari care s-au făcut pentru campionatul mondial de fotbal. Avem la Santiago un stadion de 70 sau 80 mii locuri, care urma să fie mărit. Amenajări se făceau și în alte orașe. Dar cel puțin o treime dintre acestea sînt acum prefăcute în ruine de nimicitoarele cutremure. Nu știu dacă Chile, cu economia sa atît de șubredă, va mai fi în stare să îndeplinească întreg planul de amenajări sportive proiectat. Sînt convins totuși că sportivii chilieni, cu inimi atît de entuziaste, vor face totul pentru a fi gazde demne ale marii întreceri. O mare șansă este că tocmai Santiago, cu marele său stadion, a scăpat aproape nevătămat de la cutremure.

Și după o nouă pauză, marele poet conchide:

— Sper că va avea loc campionatul mondial în Chile! O doresc mai ales fiindcă aceste întreceri sportive sînt o punte de legătură între inimile tinerilor din diferite țări, o contribuție la făurirea păcii în lume.

RADU VOIA

Către sportivii romîni: Prin sport spre pace în lume! Trăiască Republica Populară Romînă!

Pablo Neruda

iunie, 1960.

După victoria la rugbi asupra Franței

O performanță de mare răsunet

Duminică, în meciul de rugbi România-Franța totul a fost determinat de o chestiune de tactică. Am învins pentru că am dus jocul, de la un capăt la altul, într-un ritm cu adevărat infernal. Este ceea ce ne-a permis, de altfel, să deschidem scorul chiar de la început (min. 4) prin Barbu. Apoi, „tăvălugul" organizat de înaintași a fost formidabil. Într-atît încît înaintașii francezi, dezorganizați, intrau în ofsaid, dînd posibilitate lui Penciu să întregească victoria prin lovituri de picior măiestre. Apoi șuturi lungi în margine și altele precise peste liniile franceze, care produceau panică, și — în fine — o apărare impecabilă. Incolo: nici o acțiune hazardată. Nici o minge bătută la întîmplare. Nici o inițiativă riscantă, care să poată periclita victoria ce se contura de la început, și pe care francezii nu au reușit s-o amenințe cu adevărat nici un moment. Nu mai trebuiau repetate cu nici un preț greșelile care ne-au costat atît de mult acum trei ani, cînd am pierdut o partidă ca și cîștigată. Aceasta a fost tactica fixată de antrenorii echipei: N. Pădureanu și Gh. Pîrcălăbescu și ea s-a dovedit excelentă. Antrenorii și jucătorii, laolaltă merită toate felicitările. De acum, cînd francezii au cunoscut forța și valoarea rugbiului nostru, vom putea juca de sigur și deschis. De la egal la egal. Așa cum se cuvine între două formații de talie. Pentru că ieri am fost prea rezervați.

Și apoi moralul? Cine a dominat? Desigur tot ai noștri! La început francezii au crezut că faima lor ne va intimida. Dar apoi au căzut cu încetul (vezi deruta din jocul lor: acțiunile izolate ale înaintașilor, loviturile în tușă ale mijlocașilor, atacurile laterale ale centrilor etc.). Toate ne-au arătat — ca și lipsa de sportivitate din finalul partidei — că francezii sînt prea siguri pe ei și nu au fost pregătiți să piardă!

Și aceasta se datorează, spre cinstea noastră rugbiștilor romîni, care au obținut o performanță mare, nu atît prin latura ei spectaculară, cît mai ales prin ceea ce reprezintă ea pe plan mondial. Este tocmai ceea ce l-a făcut pe ziaristul francez, Loys Van Lee să transmită la radioul francez un comentar intitulat: „5 iunie, zi istorică pentru rugbiul romînesc!". Și noi sîntem întru totul de acord cu el! Și credem că și spectatorii. Da, ieri acești spectatori hipnotizați parcă, au făcut ceea ce nu au făptuit niciodată: s-au revărsat pur și simplu într-un uriaș șuvoi pe teren, dînd curs unui entuziasm firesc și i-au purtat pe brațe pe cei care meritau cununa de lauri. Și mărturisim — poate cu putină jenă — că la sfîrșitul partidei, emoția ne-a copleșit și pe noi.

Dar o mare victorie, chiar asupra Franței, nu înseamnă totul. Trebuie să

D. CALLIMACHI

(Continuare în pag. a 6-a)

C.C.A. își începe mîine la Milano turneul în Italia

Ieri la amiază a părăsit țara, plecînd în Italia, echipa de fotbal C.C.A., care — cum se știe — va întreprinde un turneu de trei jocuri. Au făcut deplasarea următorii jucători: **Toma** și Voinescu, portari, V. Zavoda, Apolzan, Staicu, Ivănescu, F. Zavoda — fundași; Jenei, Bone și Mihăilescu — mijlocași; Cacoveanu, Constantin, Alexandrescu, Raksi, Tătaru și Constantinescu — înaintași.

Fotbaliștii echipei C.C.A. vor evolua mîine, în nocturnă, la Milano, unde vor întîlni în revanșă formația Internazionale, de care a dispus cu 2—0 în martie, la București.

Peste patru zile, C.C.A. va juca la Pisa, iar la 14 iunie va primi replica echipei Lazio la Roma.

Citiți în pagina a 4-a rezultatele zilei a III-a a Campionatelor internaționale de atletism ale R.P.R.